

РЕШЕНИЕ

№ 7263

гр. София, 01.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7988** по описа за **2022** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК, връзка чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба Комисията за защита на потребителите (КЗП), чрез адвокат И. А. срещу решение № 2570/11.07.2022 г. по НАХД № 2860/2022 г. на СРС, НО, 7-ми състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № К – 032426 от 21.12.2021 г. на директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б., с което на основание чл.212 във вр. с чл. 72 от Закон за защита на потребителите (ЗЗП), на „Аико Мулти Концепт“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв.

Касаторът, счита решението за неправилно като постановено при неправилно приложение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила – касационни основания по чл.348 от НПК. Излага подробни съображения, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, спазени са стриктно императивните разпоредби на ЗАНН като Наказателното постановление е издадено от компетентен орган и се явява законосъобразно и мотивирано. Искането до съда е за отмяна на решението и потвърждаване на НП като законосъобразно.

В с.з. касаторът, не изпраща представител. По делото е постъпило становище.

Ответникът, чрез процесуалния си представител адвокат К., счита решението на СРС за правилно, поради което следва да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на

разноски по делото, съобразно представен списък.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Касационният състав, след като съобрази доводите на страните, прецени доказателствата по делото и извърши цялостна проверка на обжалвания съдебен акт, прие от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна в процеса, срещу подлежащ на касационен контрол съдебен акт и в срока по чл. 211 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В атакуваното решение първоинстанционният съд правилно е установил фактическата обстановка във връзка с извършеното нарушение въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че при извършена проверка на 08.12.2021 г., в обект офис „А.“, находящ се в [населено място], [улица], било установено, че „Аико Мулти Консепт“ ООД в качеството си на търговец не е спазил задължението си по чл. 72 от ЗЗП да предлага стоки и услуги на потребителите след извършване на дейностите по оценяване и удостоверяване на съответствието им с нормативно установените изисквания за безопасност. По повод жалба постъпила в КЗП за отказана рекламация на закупен от дружеството градински комплект „Т.“ – 5 части, били изискани документи за извършена оценка по съответствието на артикула с нормативно установените изисквания за безопасност по стандарт БДС EN 581 – 1:2017, БДС EN 581 – 2:2015, БДС EN 581 – 3:2017 „Градински мебели“, като такива документи не били представени от дружеството, с което е бил нарушил чл. 72 от ЗЗП, нарушението е извършено на 15.08.2021 г. – датата на извършени продажби на градински комплект „Т.“ – 5 части.

За да отмени с решението си процесното НП, районният съд е достигнал до извода, че НП е издадено от компетентен орган, в рамките на правомощията му, но в нарушение на чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН, поради което е отменил НП.

Изводите на районния съд за допуснати съществени нарушения при издаване на наказателното постановление са правилни.

Както в акта за установяване на административно нарушение, така и в наказателното постановление погрешно е посочена като дата на извършване на нарушението – 15.08.2021 г., когато е била направена последната продажба на градински комплект „Т.“. Последното не може да бъде дата на извършване на нарушението, както правилно е приел СРС, релевантната дата за извършване на процесното нарушение следва да се счита тази, на която е осъществена първата продажба на стоката.

Неспазването на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал.1, т. 5 ЗАНН е винаги съществено нарушение в административнонаказателното производство, защото води до ограничаване правото на защита на административнонаказаното лице, а също така прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законосъобразност. Установяването в хода на съдебното производство на съществуването или несъществуването на описаното в наказателното постановление административно нарушение предпоставя индивидуализацията на съответното административно нарушение съобразно всички изисквания на чл. 57 ЗАНН. Посочените пороци пречат да се определи правилно началният момент, от който започват да текат сроковете по чл. 34 ЗАНН и абсолютната погасителна давност за административнонаказателното преследване. Неизпълнението на установените със ЗАНН изисквания прави

невъзможно упражняването на съдебен контрол за законосъобразност и правилност на издаденото наказателно постановление, доколкото в съдебната фаза следва да бъде установено тъкмо съответствието на твърденията, обективирани в наказателното постановление, с обективната действителност и доказателствения материал. Поради това неспазването на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал.1, т. 5 ЗАНН е винаги абсолютно основание за отмяна на НП.

От описанието на нарушението в НП се установява, че последното е изразено в неизвършване на необходимите дейности по оценяване и удостоверяване на съответствието с нормативно установени изисквания за безопасност, чрез непредставяне на документи за извършена оценка по съответствието на артикула с нормативно установените изисквания за безопасност по стандарт БДС EN 581-1:2017, БДС EN 581-2-2015, БДС EN 581-3:2017 „Градински мебели“ противоречи на разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. То е непълно и пречатва проверката дали са осъществени признаците от състава на нарушението, визирано в санкционния акт. В чл. 212 от ЗЗП е предвидена отговорност производител или доставчик на услуги, който предлага стоки и услуги на потребителите, без да е оценил и удостоверил съответствието им с нормативно установените изисквания за безопасност по чл. 72. Разпоредбата на чл. 72 от ЗЗП предвижда, че производителите на стоки и лицата, предоставящи услуги, предлагат стоки и услуги на потребителите след извършване на дейностите по оценяване и удостоверяване на съответствието им с нормативно установените изисквания за безопасност. Съдържанието на задължението е общо формулирано и възприемането на изпълнението му като основание за обективната административно-наказателна отговорност по чл. 212 от ЗЗП предполага изследване на признаците от състава на нарушението и съпоставка между конкретни нормативни правила, определящи правомерността на поведението на нарушителя, и фактическото положение.

В НП не се съдържат установявания относно релевантните за отговорността факти. Така посочената санкционна разпоредба е бланкетна и диспозицията ѝ следва да бъде изяснена чрез връзката ѝ с други нормативни правила, регулиращи условията и реда за извършване на дейностите по оценяване и удостоверяване на безопасността на стоките и услугите. В обстоятелствената част на постановлението не са изследвани нормативните източници, уреждащи съответните изисквания за безопасност, и относимостта им към всяка от предлаганите в случая услуги. Твърдението за нарушение не може да се основава на хипотетичната неправомерност на поведението на адресата на НП. Доказването на факта на изпълнение на задължение към държавата (чл. 83, ал. 1 от ЗАНН) е предпоставено от индивидуализиране на формите на дължимо поведение, за да може несъответствието с него да квалифицира бездействието като противоправно. Посочването на чл. 65 от Наредба № 1 от 12.01.2009 г. не санира допуснатите нарушения, доколкото същата предвижда, че контролът по отношение на общата безопасност при ползването на въведените в експлоатация площадки за игра се извършва от КЗП по реда на ЗЗП. Тази разпоредба оправомощава КЗП да извършва съответните проверки и да осъществява контрол, но не изпълва със съдържание бланкетната норма на чл. 72 ЗЗП.

На основание чл. чл.36 от Закона за адвокатурата във връзка с чл. 18, ал. 2 във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 /09.07.2014 г. за минималните адвокатски възнаграждения, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 720 лв. за адвокатско възнаграждение, платено по банков път видно от приложените фактура

и платежно нареждане. Не се споделят доводите в касационната жалба за прекомерност на адвокатското възнаграждение, тъй като същото е съобразено с материалния интерес по делото, в размер на 5 000 лв.

По така изложените съображения решението на първоинстанционният съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл.221 ал.2 от АПК във връзка с чл.63 ал.1 от ЗАНН Административен съд София-град, X.-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2570/11.07.2022 г. по НАХД № 2860/2022 г. на СРС, НО, 7-ми състав.

ОСЪЖДА КЗП да заплати на „Аико Мулти Консепт“ ООД“ ЕООД адвокатско възнаграждение в размер на 720 лв. (седемстотин и двадесет лева).

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: